

ски мекерета наговориха сестрите ни да искатъ отъ мене изново дѣлъ отъ майчиното ни имане . Разбира са , че азъ трѣбаше да имъ откажа , и тие отидоха да ма сѣдатъ предъ кадиятъ . Кадиятъ бѣше единъ отъ ония турци , които смучатъ народната кръвь и които пиятъ народниятъ потъ , като сѣка пиявица . Тоя кадия испроводи едно запитие , за да ма закара въ правосѣдното сѣдилище . Това ми обжрна сѣрцето наопаки .

— »Хайде ти вѣрви напредъ въ мехкемето , а азъ ща да дойда слѣдъ нѣколко минути , « казахъ азъ на запитието , защото ма бѣше срамъ да вѣрва изъ пѣтътъ еъ конашки хора . — »Кадиятъ ми рѣче да ида заедно съ тебе , защото са бои да не побѣгнешъ , « каза запитието . Трѣгнахме . Когато вѣрвѣхме изъ пѣтътъ и когато видѣхъ , че хората гледатъ и сочатъ съ пѣрътъ камъ мене , то на сѣрцето ми падна голѣмъ ядъ , и азъ казахъ на запитието : »Мола ти са , аго , да ма оставишъ ! . . . Вѣрви ти предъ мене , или подиръ мене , че ма е срамъ отъ хората . « Но турчинътъ , като сѣки турчинъ , поиска сѣвсѣмъ да ма засрами предъ свѣтътъ : той са приближи до мене , хвана ма за рамото и поведе ма насила . Това турско варварство ма накара да заборава себѣ си и да направи начало . Азъ хванахъ царскиятъ чиновникъ презъ кръстѣтъ , хвѣрлихъ го въ калъта и изгазихъ го съ колѣните си . Когато наситихъ яростъта си , то отидохъ при чорбаджиете и обадихъ имъ какво са е случило . Сѣки вече знае , че българските чорбаджие сѣ полутурци ; а ако е така , то не би трѣбало да »хвѣргаме бисерътъ си предъ свинете « ; но азъ бѣхъ още младъ и неопитенъ . Нашите чести-